

Lovforslagenes Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagenes Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Hans Nielsen): De to Mindretal, Venstre og de Konservative, har hver afgivet en længere Betænkning, som kunde friste mig til adskillige Bemærkninger, men det skal jeg slet ikke indlade mig paa ved denne Lejlighed. Jeg skal kun fremhæve, at man i Udvalget har bestræbt sig for at imødekomme de Ønsker, der er fremkommet fra Erhvervene.

Allerede i Udvalgets Møde i Aftes modtog man en meget stor Deputation fra disse, som fremførte en Række Ønsker, hvoraf det vigtigste efter min Formening var et Ønske, som det er umuligt at tage Hensyn til, idet der udtales i den Skrivelse, som blev afgivet til Udvalget, at Lovgivningsmagten har „i saa høj Grad hemmet Tilvirkning og Omsætning af Drikkespiritus af indenlandsk og udenlandsk Oprindelse, at det i Forvejen ved Statens Foranstaltninger saa stærkt nedskaarne Salg i de sidste fem Aar yderligere er gaaet rundt regnet 30 pCt. tilbage“, og nu frygter man, at det vil gaa yderligere tilbage.

Det er meget muligt, at det foreliggende Forslag kan have til Følge, at der vil blive konsumeret mindre Drikkespiritus af inden- og udenlandsk Oprindelse, men Flerparten i Udvalget har ikke kunnet anse dette for at være en saadan Anke imod Forslaget, at man kan tage Hensyn dertil.

De øvrige Ønsker, der er fremsat, er der, som jeg senere skal paavise, taget Hensyn til paa forskellige Omraader, og jeg har det Indtryk efter den Forhandling, vi havde i Aftes med denne Delegation, at i det store og hele vil det alligevel af alle Erhverv, men specielt af Restauratørstanden, blive følt som en Befrielse, at man slipper af med den gamle Restaurationsskat.

Af Finansministeren er der stillet et Ændringsforslag under Nr. 1 til § 3 i Lovforslaget om Afgift til Stat og Kommuner. I § 3 tales der om, hvorledes Afgiften beregnes for Spritfabrikker, Destillationsanstalter og Bryggerier; og man har været ængstelig for, at Depoter, der hører under Bryggerierne, ikke faldt ind under den her opstillede Afgiftsberegning. Finansministeren

har da stillet Ændringsforslag Nr. 1, hvorefter Ordene „og deres Depoter“ indføres efter „Bryggerier“, saaledes at denne Paragraf nu er ganske klar paa dette Omraade.

Den samme Ængstelse har man haft vedrørende Bestemmelserne under Punkt 3 i samme Paragraf, og den højtærede Finansminister har her imødekommet de fremsatte Ønsker ved at stille et Ændringsforslag, hvorefter det hedder: „Samme Regler gælder for Virksomheder, der alene forhandler Øl, og som sælger saavel til afgiftspligtige Virksomheder som til andre.“ Dette tager særlig Sigte paa saadanne Forhandlere, som kan siges at have en blandet Virksomhed, idet de sælger baade til afgiftspligtige Virksomheder og til private. Dermed tror jeg nok man har imødekommet de Ønsker, Erhvervsvirksomhederne har haft paa dette Omraade.

Man har ogsaa næret Ængstelse ved de Bestemmelser, der findes i § 3 under Punkt 4 og Punkt 5; man har haft Betænkeligheder ved de foreslaaede Afgiftssatser, fordi Springene var for store mellem de enkelte Satser. Ogsaa her har Ministeren søgt at imødekomme de fremsatte Ønsker, idet Overgangene bliver gjort mere jævne, end der var foreslaaet i Lovforslaget, saa snart man kommer op over 50 000 Kr.s Omsætning.

Der har ogsaa været andre Ønsker fremme om en ændret Affattelse af denne Paragraf, og jeg venter, at Finansministeren selv vil udtale sig nærmere herom. Jeg skal derfor ikke gøre yderligere Bemærkninger herom paa nuværende Tidspunkt, men jeg maa mene, at det maa have sit Forblivende ved det af Ministeren stillede Ændringsforslag til Punkt 5 i § 3. Der vil vistnok ikke være Mulighed for at komme til en anden Affattelse, og det forekommer mig ogsaa, naar jeg ser paa det af Ministeren stillede Ændringsforslag, at der derefter vil blive en jævnt glidende Overgang fra den ene Sats til den anden, saaledes at man ikke kan fremføre nogen begrundet Indvending mod dette Forslag.

Under Nr. 8 til § 4 har Ministeren stillet et Ændringsforslag, hvorefter Ordet „paagældende“ i 2det Stykke, 1ste Linie, ændres til Ordet „afgiftspligtige“. Det bliver herved ganske tydeligt, hvad der er Tale om, hvem denne Bestemmelse rammer.